

ارسطو و فلسفه او

و فلسفه او

تفوّذ افکار این فیلسوف در ایران بحدی است که اساس پیشتر علوم قدیمه ما بر روی افکار اوست و بین از هر حکمی امروز هم اقوال او سند برتری و نشانه فضیلت ماست.

این حکم در مدت عمر شصت و دو ساله خود (۳۸۶ - ۳۲۲ قبل از مسیح) قدم بر فلات ایران نگذارد لیکن از همان روز کارهای ، ایران را عرصه ترقیاتی افکار خویش قرارداد اسکندر کَبیر که شاگرد و پروردۀ او بود بهر نسبتی که پیش میرفت و بهر اندازه قوانین و نظاماتی که در کشور داریوش رواج میداد در حقیقت ناشر عقاید استاد بزرگ خویش بود و جانشینان اسکندر که ایران را مختصری رنگ یونانی دادند از افکار ارسطو صرف نظر نمیگردند.

اسکندر کَبیر هر ولایتی که فتح میکرد پس از استقرار حکومت خویش و ضبط اموال دشمن بفکر استفاده استاد افتاده و دستجات بزرگ از صیادان غریب و بومی و معدن شناسان و متخصصین در طلب حیوانات و نباتات و معدنیات نا شناخت گماشته و آنچه بدست میامد نزد ارسطو گسیل میداشت در حقیقت مملکت ایران یک میدانی برای تجربیات علمی آن فیلسوف شده بود.

در زمان خلفای بنی عباس نیز ایرانیان در ترجمه و تفسیر

و انتشار کتب ارسسطو با مترجمین بزرگ عرب شرک جستند و بعد ها اساس تعلیمات خود را بر روی عقاید او گذاشتند و در تکمیل و تشریع افکار او نیز مثل سایر امور از عرب پیش افتادند.

عقاید او بقدرتی متداول و معمول است که اگر بخواهیم اغلب آنها را شرح بدھیم در حکم توضیح و اضطراب خواهد بود تالیفات متعدده او هر چند بواسطه فراموشی دویست ساله که پس از وفات استاد بر آنها گسترده شد و بواسطه اضافات و تحریراتی که بعد ها در آن ها وارد گردیده اند کاملاً و منظماً از فکر او حکایت نمیکند ولی با جزئی سهل انکاری میتوان آنها را بترتیب ذیل نام برد:

فیزیک و علوم مختلف، گیاه شناسی، حیوان شناسی، علم وظایف الاعضاء، اخلاق و پلیتیک، منطق، بدیم و معانی و بیان، معرفت النفس، ما بعد الطبيعة

تالیفات ارسسطو در این رشته های مختلف و طولانی او را عالم بجمعیع علوم زمان خویش و یکی از مؤسسان علوم تجارتیه معرفی مینمایند

این کتب را در سیزده سالی که سقیم آن و مشغول تدریس بوده تالیف کرده است و انجام این مقدار کار در مدت ۹۳ سال ارسسطو را ساعی ترین و فعال ترین نویسنده کان روی زمین معرفی میکند.

راجح بمحفویات این کتب در یک مقاله مختصر شرحی که جامع و مفید باشد نمیتوان داد بعلاوه در مملکتی که کشفیات

جدیده و نظریات حديثه رواج ندارد از نظریات ساده و ابتدائی
یوگایان تنبه و لذتی حاصل نخواهد شد

« زمین کاوله است از خاک که در مرکز عالم قرار دارد و در
محیطی که نیکه کاه اوست بیحرکت ایستاده ثوابت خود حرکتی
ندارند و قایع سیر و حروی افلاک هستند

« چهار عنصر ساده وجود دارد که با پکدیکر نزوج میشوند
دو ضد که عبارت باشد از خاک متنی و موفر و آتش بوالهوس و
بالا رونده و دو عنصر متوسط آب و هوا . خاک قبل بطرف
مرکز کشیده میشود و آتش سبک میل بیالا دارد ! از اینجا دو
حرکت جاذب و دافع ظاهر میشود . از امتصاص و تلاقی خاصیت
های مختلف این چهار عنصر : خشکی، رطوبت، گرمی و سردی و
غیره حالات مختلفه به ظهور میپیوندد واشیاء بصورتها و خاصیتهای
کوناگون جلوه میکنند »

متاسفانه این مسائل هنوز در ایران تعجب آور و لذت بخش نیست
زیرا که بیشتر مردم هنوز بآنها اعتقاد نداشتند

اگر کسی بخود زحمت بدهد که اصل یا ترجمه کتب او را
بدقت مطالعه نموده و با علوم امروزه بسنجید علاوه بر لذتی که
از ملاحظه سادگی قدمای خواهد برداز هوش و قریحه بیکی از
افراد بشر که بدون اسباب و بدون سابقه در سه قرن و نیم قبل
از مسیح بر جمیع علوم زمان خود وقوف یافته و راجع
بهمه نالیف کرده است ، حیرت خواهد نمود لیکن در این
مقاله ییان خلاصه آنها نیز امکان پذیر نخواهد بود ما فقط سی
خواهیم کرد که بعضی قسمت ها را از افکار اساسی او تشریح

کرده و ارسسطو را بطور سطحی بشناسانیم

* * *

این شخص بزرگ سال - ۳۸۴ قبل از مسیح در یکی از بنادر یونان موسوم باستازیر تولد یافت بدرش که طبیب هقرب در کاه پادشاه مقدونیه بود اورا در سن ۱۷ سالگی پیش و در تحت نظر یکنفر قیم گذاشت پس از تحصیل و خدمات در پیست الکی به خدمت افلاطون آمده و مدت پیست سال تقریبا نزد این فیلسوفی که بعد ها مذهب و اصولش را رد و خراب کرد به تحصیل مشغول بود پیش از وفات افلاطون که در سال ۳۴۸ قبل از میلاد افق افتاد ارسسطو شهرت کامل یافته و کتب عروض و بدیع خود را تألیف نموده و پدریس شروع کرده بود . هنکام مرگ افلاطون از آن غایب بود چون باز گشت و جای استاد را در آکادمی اشغال گشته و حق خود را غصب شده یافت ونجیده بجزایر اطراف سفر کرده و در سال ۳۲۴ نزد فیلیپ سلطان مقدونیه رسید و بریت اسکندر که این وقت ۱۳ ساله بود مامود گشت چهارسال تمام این شاگرد سرگش و هوشیار خود را اخلاق و پلیتیک ، شعر و منطق ، تاریخ طبیعی ، طب و فیزیک ، موسیقی و حتی مسائل ما بعد الطیعه میاموخت و برای او کتاب ایلیاد هم را شرح و تعبیر نمود و در سال ۳۲۳ که اسکندر با سیا حمله کرد دیگر از معلمی بمشاوری و مصلحت گذاری رسید و چندی امور دنیای متمدن که اسکندر فتح کرده بود بر گرد آراء او دور میزد چنانکه پس از وفات بچندین قرن دور مخور فکر او میچرخید .

در شهر آتن مدرسه فلسفی خود را مفتوح کرد و سیزده سال در حال تفرج و گرددش مجموع معلومات بشری را تدریس نمود و از اینجاست که فلسفه او را « بری پاته تیسم » (مشائی) نام نهاده اند . بالاخره در سال ۳۲۲ قبل از میلاد کتب خود را بتؤفراست یکی از شاگردان خود سپرد . و قدغن کرد که از اشار آنها مضایقه بعمل آورد گویند چون سر جز و مد دریا را نفهمید خود را در تنگ اریپ افکند و گفت : « اریپ ، من بسر تو دست نیافتنم مرا بگیر ! » بعضی گویند خود را مسموم کرد و گروهی مرک او را از مرض عده دانسته اند

۴۴ ارسطو سعی نکرده است که بزود شعر و خیال یا انخاذ عقاید پیشینیان یک مذهب مطاعم و متبوعی ترتیب داده و مردم را علی العما بسوی آن بخواند . افتخار ارسطو در بحث و فحص و تحقیق است . در پیشتر مواقع بدینه ترین معلومات زمان را تحت انتقاد و صرافی کشیده و تا تجربه و ملاحظات شخصی یا استنتاجات منطقی صحبت آن را به ثبوت نرسانیده اند از معتبر دانستن آنها خود داری کرده است از این نقطه انظر ارسطو در میان فلاسفه پیشین بی نظیر است و در صحت مطالب و اهمیت دادن تجربه و منطق از علمای دقیق (نه از فلاسفه خیال باف) محسوب میشود . او بکلمه قناعت نکرده و برای اثبات خاصیت چند کلامه موهم خود را در راه های بیج در بیج سرگردان نساخته است جز ذات احادیث باری تعالی « بیج چیز را از شکل و ماده بی نیاز نمیدانست و بر خلاف استاد خود

افلاطون که یک دسته موجودات غیر مادی و زنده و حساس قائل بود و آنها را میان بشر و خداوند متعال واسطه میدانست و در حقیقت المپ قدمرا که جمیع شرکت خداوندان مادی بود به مثل روحانی مبدل ساخته بود . ارسسطو هیج چیز را میان خدا و بشر فصله و واسطه نمی‌دانست و از این راه قدم بزرگی بسوی توحید برداشته و واسطه‌ها را حذف کرده است .

از این جهت معتقد بود که ما سوی الله را میتوان بقوه تجربه و عقل شناخته و مطیع فرمانفرمای عقل ساخت . تمام قوای طبیعی را که ترساننده یونانیان قدیم و مظاهر خداوندان المپ بودند با موازین علمی تعریف کرده و اسرار آنها را فاش مینماید : برق و رعد و قوس فرح دریا و ماه و آفتاب برای ارسسطو هیج چیز غیر از موجودات و مخلوقات ذلیل و مطیع قوانین طبیعی نیستند .

۴۳

گروه حیوانات و انبوه نباتات را بطبقات و دستجات منظم کرده و تحت امتحان علمی در آورده است ، هیج یک از حیوانات معروف آن زمان را که در صحرا و کوه یا طبقات خاک و قعر دریا منزل دارند از دست رس امتحان دور ندانسته است از فیل بزرگی که اسکندر برایش فرستاده تا حیوان ذره - یعنی که خود یافته است تمام را تشریح و طبقه‌بندی نموده است انسان را مرکز سنجش قرار داده و اعضاء کلیه حیوانات را با اعضای انسان سنجیده و در طبقه‌بندی‌ها یک فقره بدون مثل نیاورده و در شرح حال حیوانات یک کله بی فایده ذکر ننموده است .

در علوم مختلفی که کاوش کرده است ارسطو آشناییات بسیار دارد که برای بدست آوردن آنها مقایسه متن کتب او با معلومات یونانیان قدیم لازم است ولی همترین اختزاعی که هم خودش و هم فلاسفه بعد از او بر اهمیتش اقرار کرده اند ترتیب دادن علم منطق است ذکر اهمیت ابن عالم را برای کشف عجیبات لازم نمیدانیم اصولی که ارسطو راجع به منطق تدویس کرده است پیش از دو هزار سال دایر مدار ادراک و فهم بشر بوده و امروز نیز هر چند در اروپا تغیرات بسیار یافته است و از نقطه نظر علوم طبیعیه اهمیتش کاسته شده است ولی باز در بسیاری موارد از اصول او تجاوز محال می نماید و اهمیت این قسمت از مختصرات ارسطو در ایران بحمدی است که هنوز هم منطق ما بی نیازی خود را از هیچ اصلی از اصول آن استاد اعلام ننموده است.

در تمام مذاهب فلسفی عهد قدیم اخلاق ارسطو از حیث عملی بودن ممتاز است کسی که این قسمت از فکر اورا وارسی نماید شکی نیست که کاهی اثر خیال بافی استادش افلاطون را پیندا خواهد نمود زیرا که ارسطو هر قدر دارای دماغ منطقی و فربیحه عملی بوده است از تأثیر تعلیمات پیست ساله افلاطون خالی نیست مثلاً راجع بسعادت حقیقی و خیر مخصوص گوید وقتی حاصل می شود که فکر بمشاهده فکر میجنوب گردد و خود را کفایت کند. ولی این قسمت ها در اخلاق او نادر و فلحیقیه اساس اخلاق او بقدرتی عملی و طبیعی است که کاهی متوسط و عادی جلوه میکند چنانکه بیشتر بصنعت شباهت دارد

تا بعلم و بیشتر بعلم شبیه است تا بفلسفه . بجای اینکه مثل افلاطون سعادت انسانی را در حصول مقامات و مکافات خیالی بداند ارسسطو وارد سطح عمل شده و در این بحث میکند که چه اعمالی برای شخص نجیب و شرافتمد شایسته است .

چون لذت و درد را محرك اعمال و پایه شهوات بشر میداند مطعم نظر را در اخلاق سعادت حقیقی گرفته و آن را در بکار بردن قوای انسانی میداند .

این سعادت حقیقی خیری است که عموم خلائق در جستجوی آن هستند و هر خوشبختی دیگری را برای آن میخواهند . سعادت اخلاقی در لذات حسی ، در غنا و نژدت ، در افتخار و غایبه و نجابت نیست حتی علی رغم افلاطون سعادت در مشاهده خیالات و مثل نیست ، بلکه اینها تمام فروع هستند و اصل در عمل است یعنی « بکار افتدن یکروح شغول » و « میچنین در بیرونی تقوی است یعنی « یک تقوای فید و کاملی » برای شخص کافی نیست که اتفاقاً یک عمل مقیمه بروز بدهد بلکه شخص منقی باید بداند و اراده کند و در بیرونی تقوی اصرار و اعتقاد نشان بدهد تا تقوی برای او شود و این حالت حاصل نمیشود مگر تحت تفوذ و راهنمایی علم و عقل این دو راهنمای استاد هر فدر جدی و سخت کیر باشدند باید لذات زندگانی و خوشبختانی های مختصر را که کل های عمر انسانی هستند معذوم کنند .

در پایان این قسمت که مشروحاً در آن بحث نموده است ارسسطو گوید این است طریقه زادگانی اخلاقی ازمان و سعادت

عملی که برای بشر قابل الحصول است اما سعادت مشاهدتی که از تحریر و مشاهده عوالم غیر مادی می گویند حاصل نمیشود (اشاره بافلاطون است) این سعادت برای انسان دست نمیدهد و آگر ممکن شود خاص خدا باشد است ،

اخلاق ارسطو چنانکه اشاره شد باعلى درجه عملی و مفید است و چون راهنمای سعادت را علم و عقل میدارد شخص را تحریص میکند تا سعده دادن قوای دماغی و مستحکم ساختن روابط فرد با محیطی که در آن زندگانی میکند و از این جهت اخلاق ارسطو مقدمه و دیباچه اصول پلیتیکی او بشمار میروند در تحت چنین اصول اخلاقی فرد فدائی جماعت میشود یعنی فرد خود را فدائی جماعت میکند و خیر قوم را بر خیر فردی خویش ترجیح میدهد در یک جمله مشهور میفرماید که « انسان حیوانی است پلیتیکی » و اجتماعی آگر اجتماع نبود انسان بمعنی حقیقی وجود نداشت .

پایه هر هیئت جامعه خانواده است و پدر در آن نفوذ مستبدانه باید داشته باشد .

اساس هر حکومتی بر مساوات است باستثنای غلامان که بحکم سابقه قرون ماضیه و اساری که از ابتدای تشکیل اقوام پیدا شیش یافته است از این تساوی حقوق محروم هستند .

افراد ملت را تشکیل میدهند و مستقیما یا غیر مستقیم در تشکیل حکومت دخانات مینمایند و حکم فاطح با انتخاب است . منافع شخصی افراد باید فدائی نفع شرکت جامعه شود زیرا که نفع این نفع حقیقی آنان است و این نفع باید مقرر باشد .

تفوی باشد جامعه باید بر تفوی بنا شود و ملاحظه جبال و استفاده از فنون مستظرفه را برای ترویج و بر انگیختن تفوی لازم بشمارد.

مناسـفاهه کتابی که مجموعه افکار بلینیک اوست بسیار تحریف یافته و پس از وی فصلی بان افزوده اند بطور کلی ملاحظه اجمالی است بر قوانین و رسوم سیاسی ملل قدیمه و هر چند تبیجه روشنی بدست نمیدهد ولی روشن افکار مایل به حکومت اشرافی است آگرچه از این نقطه نظرهم بافراد افلاطون نمیرسد

• • •

معرفت الروح و مابعد الطبيعة ارسطو از تضاد وابهام خالی نیست در حالیکه نفس را فنا پذیر میداند برای هر شخصی روحی فنا نپذیر فائق میشود . از خواص مذهب او انفکاك جسم و روح است که یکدیگر را تکمیل مینمایند حرکت را ابدی میداند ولی اولین حرک را بی حرکت میکوید . روح خود بخود حرکت ندارد زیرا که هر چه در حرکت است یک حرک خارجی لازم دارد نخستین حرک عالم خود ساکن است زیرا که هیچ چیز نمی تواند آنرا بحرکت در آورد از جسم و از ماده عاری است زیرا که در اینصورت بحرکت در میامد و این محال است هیچ کمیتی ندارد زیرا که اگر میداشت آن کمیت یا متناهی بود یا لایتناهی اگر متناهی بود چگونه دارای حرکت لایتناهی و نامحدود میشد و اگر لایتناهی بود حقیقت اداشت زیرا که کمیت لایتناهی امکان پذیر نیست .

پس ثابت شد که کمیت ندارد و مذکو نامحدود است این

اوین محرك بی جسم و بی کم و بی اجزاء و بی حرکت
موجد عالم است ولی از حدود ذات خود تجاوز نمیکند فلک
اول و عقول عشره را مامور رسیدگی و سر برستی مخلوقات
زمین و فضای تحت القمر قرار داده است

یان بر جسته ترین افکار او در این زمینه دور از مجال این
مقاله است و ضيق مفححات که ما را بفریدن افکار و کوچک
کردن مباحث بزرگ مجبور میکند ممکن است از افاده مردم به
طور روشن باز دارد و اشخاص مطلع حذف احیاری بعضی
قسمت ها را از کوتاهی و فصور ما دانسته و اشخاص بتدی
از افکاری که به حکم ضرورت فشرده و منقطع شده اند تاییجی
غیر از انجه حکیم یونانی خواسته است بگیرند و در شناختن
استاد ییک گمراهی قابل تاسفی دچار شوند.

ناچار باین قدر خوش چینی از اصول عقاید او اکتفا کرده
و مطالعه آن فیلسوف را از روی کتب خود او آه بشرح و
انتقاد اروپائیان مزین است توصیه مینمایم زیرا که اهمیت آن
حکیم در عالم فکر بسیار است و بیش از دو هزار سال عقاید
او مدیر فکر بشر و مترجم حوارات و وقایع روزگار و حلال
مشکلات روحی وجسمی بوده است و بعد از اصول مقدسه
دینی همه وقت قلب و انقره تشنگان و جستجو کشیدگان حقایق را
را سیراب می کرده است و رسوخ عقایدش بجهانی رسید که
مخالفت با آن ها پمنزله کفر شمرده میشد و تعظیم نکردن به
یک گفتار او کافی بود که شخص را در یان جواص و بعدها
در چشم عوام جاہل و مجنون و بالاخره کافر جلوه دهد و

این نفوذ و شهرت بیشتر بواسطه لهجه حکم فرمائی است که در عرض عقاید اتخاذ میکرده است یعنی بجای آنکه مانند افلاطون و سایرین در یک موضوعی بحث کند و مشورت نماید یک اصلی را از امتحان و تفکر شخصی حکم مانند صادر نماید و مجال تردید در آقوال خویش نمیداد دیگر علت پیشرفت فکر او روشنی و اقتران بتجربه و اینان با مثله است و این صفت او را مافوق افلاطون قرار داده و افکارش را سهل تر و مفهوم تر از مطالب بیهم افلاطون کرده است . این حکیم بواسطه اهمیتی که بتجربه و تحقیق و ذکر امثال میدهد و تکیه که «مواره» بر منطق دارد از هموطنان خود دارد ممتاز است و اول کسی است که تجربه و منطق را در مباحث روحی و ما بعد الطیعه وارد ساخته است .

حفظ اصوات در تلفون

یکی از امکانیها به تلفون یک اسباب دیگری اضافه کرده است که آگر در مقصد تلفون کسی نباشد که جواب بدهد تلفون کننده یک دکمه را فشار میدهد و صحبت‌های خود را میکند طرف و قنیک بخانه برآشست دکمه ای را فشار میدهد و تمام صحبتها که در اسباب مخصوص حفظ شده است میشنود . و تا دوازده بیغام میتواند حفظ کند این اسباب باید در هر دو طرف باشد